

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Hana Šilarová:

Novodobá historie kina Aero: Od nadšenectví k budování regionální sítě.

**Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta,
Katedra filmových studií, 2012.**

Původním cílem Hany Šilarové bylo zpracovat dějiny významného pražského kina Aero od 30. let až do současnosti. Poté, co během svých rešerší autorka zjistila, že ji v tomto záměru o několik málo měsíců předběhla kolegyně z Masarykovy univerzity v Brně, se Hana Šilarová rozhodla zaměřit se na fenomén kina Aero až v době jeho novodobé historie spojené s provozovatelem Pro-Aero. Dodejme, že naštěstí. Shoda okolností tak napomohla tomu, že se autorka musela (byť zpočátku s deklarovanou nejistotou) zaměřit na téma mnohem méně rozsáhlé, uzavřenější a otevřela s tak cestu k hlubší analýze dějů, které se v kině Aero v posledních 15 letech odehrály.

Hlavní části práce se zaměřují na chronologické popsání událostí spojených s velmi dynamickým rozvojem artového (programového či slovy autorky alternativního) kina Aero na přelomu milénia a na analýzu marketingových nástrojů provozovatele kina aplikací metody 4P. Zásadní pointou, k níž Hana Šilarová dochází, že skutečnost, že zdánlivě spontánně se vyvíjející struktura oblíbeného alternativního kina využívá postupů běžných v komerční sféře a zároveň opisuje vývoj typický pro podnikatelské subjekty: tj. vzniká ze spontánní potřeby, nachází „díru“ na trhu, úspěšně ji zaplňuje svým produktem, posiluje svou pozici s pomocí růstu vlastního sociálního kapitálu (ať již v komunikaci s vlastními zákazníky např. formou strategií k posilování identifikace s kinem, nebo aktivní spoluprací s orgány samosprávy apod.) a ve chvíli vrcholu transformuje samo sebe tím, že se horizontálně a posléze také vertikálně integruje. V současné době jsou součástí personálně propojených občanských sdružení a obchodních společností nejen Pro-Aero, ale také provozovatelé pražských kin Světozor, Oko, Centrál v Hradci Králové; silný vliv má toto zájmové uskupení v Asociaci českých filmových klubů a díky poradenství v oblasti digitalizace také v Asociaci provozovatelů kin. Možná ještě zajímavější je proces vertikální integrace „ze spoda“, kdy síť alternativních kin vytvořila nejprve vlastní distribuční společnost (s využitím další „díry“ na trhu, a sice přímých přenosů operních a baletních představení) a ta v současné době začíná být aktivní také na poli filmové výroby. Doplňkovou obchodní aktivitou je vedle provozování restaurací ve všech zmíněných kinech třeba také filmový obchod Terryho ponožky.

Hana Šilarová dokázala ve své práci význam těchto procesů zdůraznit a doložit je na řadě konkrétních příkladů. Vycházela z poměrně rozsáhlého spektra pramenů počínaje teoretickými reflexemi filmového průmyslu, přes pracovní materiály Ministerstva kultury a z interních konferencí až po primární archivní dokumenty uložené např. v kancelářích MČ Praha 3. Řadu informací musela zjišťovat od samotných objektů výzkumu, tj. zaměstnanců kina Aero. Ukázalo se, že neúplností trpí především vlastní archiv kina, což znemožnilo

například analýzu rozvoje identifikační strategií s ohledem na retro atmosféru odkazující k nezávislé kulturní scéně 80. let.

Práce samozřejmě naráží na úskalí dané zkušeností autorky s prací podobného rozsahu a na limity čistě praktického rázu. Osobně bych například uvítala informaci, nakolik je fenomén Aero ve střeoevropském kontextu jedinečný. Je ale zřejmé, že výzkum směřující například do Maďarska nebo Rakouska by již přesáhl nároky, které můžeme klást na práci bakalářského rozsahu. Dovolím si vytknout také drobné formální nedostatky, vedle ojedinělých překlepů a nepřesností ve způsobu citace z archivních primárních pramenů se jedná například o nestránkované seznamy grafů a tabulek (čtenář je pak poměrně komplikovaně v textu dohledává). Také se domnívám, že osobní profily osobností spjatých s kinem Aero jsou natolik stručné, že vlastně postrádají význam. Některé formulace by bezpochyby mohly být stylisticky elegantnější a některé úvahy by mohly určitě směřovat dále a být odvážnější. Na druhé straně oceňuji integrální a zcela funkční propojení listinných a elektronických zdrojů, celkovou pečlivou úpravu práce a obecně vůli autorky dotahovat svou práci do konce. Přes drobné nedostatky hodnotím práci Heny Šilarové jako poctivou a pro bakalářskou úroveň zcela postačující a navrhuji hodnotit ji známkou výborně.

V Praze dne 5. června 2012

Mgr. et MgA. Tereza Czesany Dvořáková, Ph. D.
KFS FF UK v Praze
Vedoucí bakalářské práce